

MEDVĚŠDĚ • HISTORKY Z TĚ • BORA - II.

Neděle, 26. července 2009

O Homolkových jsem psala minule. Z tábora se odmítali hnout a my se podle toho zařídili. Ti, co bydleli v chatkách na protější stráni, se sestřihovali tak, aby nikdo nezastal sám, a kontakt s Homolkovými jsme omezili na minimum. Tedy s dospělými Homolkovými. DĚtem jsme se zařadili hromadně vyhybat a 3/4 poté, co jsme zjistili, 3/4 jejich hlaviky jsou nakolik množství mnohírnou potvor vř;í.

V tu ránu vř;echny pĚřitonné matky podnikly nálet na nedalekou lékárnu a vykoupily vř;echny mořné prostĚdky proti vř;ím a po veřech si vymĚřovaly zkušenosti, jak nejlépe ochránit Ěřinu svého potomka pĚřed nevítanou návř;ivou parazita. Tedy vř;echny pĚřitonné matky kromĚ mne (já jsem se rozhodla situaci Ěřit, a 3/4 nastane - a návř;ivost nenastala, Vája je skoro pleřatá a Vojtu jsem pravidelnĚ kontrolovala, ale asi vř;ím nechutnal) a matky Homolkové (ta u 3/4 zĚřejmĚ po té dobĚ chápe tyto hmyzáky jako domácí mazlíky). To byl druhý zářitek, který nám Homolkovi svým pobytem pĚřipravil i- ten tĚřití a povř;em u 3/4 nebyl v jejich ř;í. Den po onom popsaném incidentu pĚřijela houkařka. Bohuřel, s kĚřím 3/4 ke dĚřdu Homolku ráno návř;il v posteli bez ř;ivota. Infarkt. Byli jsme z toho trochu zarařeni, protoře dĚřda byl jednak sympařák, druhak jsme si nebyli jisti, jestli celá ta pĚřihoda pĚředchozího dne nĚřak nesouvisí s jeho náhlým odchodem. Krom toho se zařadil ř;it ř;í: nĚřkdo zaslechl pana Mroř;e, provozovatele levného ubytovacího zař;ení turistického typu, ke kterému bĚřhem pár dní pĚřijeli strāřci zákona, první pomoc, pohřebāci (a to byl pobyt Homolkových teprve v polovinĚ) jak ř;íř, ř;e se asi obř;í. PĚřeslechl se a mĚřl za to, ř;e pan Mroř; ř;íř, ř;e se dĚřda Homol NicmĚř ani tato udālost nemĚřla rodinku Homolkových k tomu, aby si zkrātili dovolenou. Zvlāřtní lidé. Ale aby to nevypadalo, ř;e jsme na táboř;ili jen samĚ hrř;zy, tak je nutno napsat, ř;e jinak to byl moc pĚřkný tĚřden - dvakř; jsme se byli podívat na nedaleké farmĚř, chodili jsme na výlety, uř;ili jsme se nĚřmecky, dĚřti mĚřli karneval a Mojta s maskou ř;āřāka vyhrāř tĚřití místo. Dokonce i stezka odvahy byla. Vojta se prĚř vĚřbec nebāl a za odmĚřnu dostal diplom. To ř;e se Mojta nebāl, ovř;em bylo velmi pravdĚřpodobnĚř zpř;sobeno nedostateřným strařením ze strany vedoucích - to já jsem ho ř;āř tuhle v noci pĚřikř;ř, s ruř;ířovř;ým turbanem omotanř;ým kolem umytř;ých vlasř;, Vojta otevř;el oř;ř; mĚřř uvidĚřl, zař;al breř;et. "Se podívej do zrcadla," ř;ířal mi potom MedvĚřd, "se mu vĚřbec nedivím - tohle se nade mnou vř;evit, tak se vydĚřřím taky." A tak mám kariĚřru jasnou - budu jezdit na tábory strař;it malĚřti, mám na to evidentnĚř talent. :-) Sandra